

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Poljski poslanec Hausner,

kateri je vsled svoje vseobčne omike in učenosti, izredne duhovitosti in nenavadne zgovornosti jeden najodličnejših govornikov v zbornici poslancev, kateri brezozirnim sarkazmom in zdravo logiko biča neresnične in zvijačne izjave levičarjev, imel je po dolgem molčanju v 25. dan p. m. zopet daljši govor, ki je vreden, da ga priobčimo vsaj v glavnějšíh, markantnejših stavkih.

Zavračaje levičarja Rusa, očita mu protislovje, kajti Rus je naglašal, da so Nemci prvi kulturni narod, pa izražal bojazen, da bi se vsled ravnopravnosti utegnili počeseševati.

Potem razpravlja razloge, po katerih bode glasoval za dispozicijski fond:

„Ne zbog klubove discipline, kajti ta dopušča zdržati se glasovanja in tedaj tudi govora.

Kar odločuje mene, je kaj družega, pa nikaka sila, temveč prosta volja. Vse, kar nas obdaja na svetu, ima relativno vrednost, relativen pomen; nahod je v primeri s plućnico relativno zdravje in stanje gališkega kmeta v svojem pletenem bivališči je relativno blagostanje v primeri s proletarcom, ki si mora iskati prenočišča v azilih in juhe v raznih zavodih. Naša sedanja vlada, katero podpirati pomagam, je za me relativno izvrstna, kljubu davku na petrolej in kljubu carinskemu tarifu, ako jo (sedanjo vlado) primerjam s tistimi, ki jo napadajo in ki bi neizogibno zavzeli njeno mesto, če bi ta vlada odstopila. Imenujte to svobodno „sacrificio d' inteletu“, a jaz imenujem to previdnost in nagon ohraniti samega sebe.“

Razmotruje potem sebične namene levičarjev, katere treba ločiti od pravih in nikakor nezadovolj-

nih Nemcev, in govori o nemških strankah v deželah z mešanim prebivalstvom, katere vsak čin jednopravnosti zabacivajo in pobijajo kot prikrajšanje njihovega vodstva, njihove hegemonije. „Ta opozicija zle volje — družega izraza res ne najdem — naj bi se s tem uvaževala, da se vsa načela ravnopravnosti odstranijo in to povsod, če so tudi ti zlovoljneži v takej manjšini mej prebivalstvom, da jih skoro znati nij.

Izrekoma se je ta obrat priporočal za Kranjsko in vender je zadnje številjenje dokazalo, da biva tam nekaj nad 20.000 Nemcev in 460.000 Slovencev; triindvajseti del bil bi tedaj tisti element, kateremu na ljubo naj bi se uvela ta reakcija! Od teh 20.000 treba odračunati še Kočevce, katerih je 10—12.000 glav in kateri niso v ničem prikrajšani. Ostane še 8000 do 9000 glav večinoj premikajočega prebivalstva v Ljubljani in v mestih in za te naj 460.000 Slovencev izgubi vse pravice v šoli in uradu in vsled tega nastajajoča razdraženost ogromne večine prebivalstva naj bi se ne jemala v ozir? To je najnovejša državna modrost tistih, kateri razlivajo svoj srd in žolc nad besedo pomirjenja.“

Obširno razpravlja rusinske razmere, namene germanizacije, odločno zanikava, da bi bila Galicija razen v vsacem oziru prevažne transverzalne železnice dobila sploh kako koncesijo in končuje svoj govor tako-le:

„Privolil bodem tedaj dispozicijski fond ne zaradi imaginarnih koncesij, ampak zato, ker se sedanja vlada v vsem drži načela „Jednake pravice za vse“, bodisi slabejšemu bodisi revnejšemu nasproti, ker skuša Avstrijo zopet pridobiti njenemu prvotnemu in naravnemu

poklicu — njeni raison d'etre — da je država narodov, nikakor pa jednotna država, ker neče vladajočih niti robujočih strank, nikakih karjatidov, temveč zavestne, radovoljne in jednopravne državljane. Pred vsem pa bodem dovolil dispozicijski fond, da ne pridejo tisti do zmage, kateri po vseh svojih izjavah v paroksizmu germaniziranja stezajo svoje roke po najboljšem činu meščanskega ministerstva po modrej in blagonosnej jezikovej naredbi od leta 1868.

Če sem tedaj glasoval za davek na petrolej in če bodem glasoval za novo carinsko tarifo, si morate (levičarji) vse to mirno zapisati na svoj račun, Vi ste to dosegli, ker nam dan na dan pretite, da nam ne podražite samo luč in kruh, ampak da nam odvzamete vse naravne pravice in vse duševne pridobitve.“

S temi besedami je stališče naših poslancev na Dunaji označeno tako določno, da nij treba nikake opombe več.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. marca.

V včerajšnji seji poslanske zbornice **državnega zbora** nadaljevala se je specialna debata o budgetu, a bila je marveč vedno še generalna debata, kajti gospodje od levece kar na svojo roko iz specialne debate napravijo generalno in govore reči, ki prav nič ne spadajo sem. Najljubeznivejši konjiči, katere jezdi, so jim pa Kuhljak, česko vseučilišče, narodnostno vprašanje. Tako se je godilo tudi včeraj. Levičarji napravili so na svojo roko generalno debato, osobito sta se pa v psovanji odlikovala dr. Alter in vitez Schönerer. Ta slednji junak rabi v boji uže

LISTEK.

„Naša pesen“.

„Ljubljanskega Zvona“ ravno izišla 3. številka prinaša na prvem mestu jako lepo pesen, katero je zložil gospod Janko Kersnik in katero se nam zdi potrebno priobčiti i v našem listu. Na Dunaji izhajajoča „Deutsche Zeitung“ namreč razpisala je meseca oktobra minolega leta 100 cekinov nagrade pesniku za himno, iz katere bi avstrijski Nemci „in ihrer heutigen bedrängten Lage“ zajemali moč in tolažilo. Nagrada, za katero se je oglasilo 1570 pesnikov, mej njimi večina židov, bila je prisojena dijaku J. Winterju za njegov „Lied der Deutschen in Oesterreich“, pesen polno zgodovinske neresnice in nemške oholosti. Ravno tisti list razpisal je z nova 100 cekinov nagrade najboljšemu napevu tej pesni. Kersnikova „Naša pesen“ je slovenskega pesnika odgovor, zložen v istej meri kakor Winterjeva. Kakor se je našel slovenski pesnik, da je v zmislu Göthejevih krasnih verzov:

„Das Lied, das aus der Kehle dringt,
Ist Lohn, der reichlich lohnet!“

odgovoril možato in navdušeno, tako se morebiti najde tudi slovenski skladatelj, ki zloži „Našoj pesni“ primeren napev.

Naša pesen se glasi:

Cekinov ste cesarskih sto
Za pesen obljubili,
Ki naj potoži vaše zlo,
Izmišljeno po sili;
In našla se je v kratkem res
Popevka vam po gódi;
„Odslej“ tako kričite vmes,
„To naša pesen bodi!“

Bilò je treba v roke stó
Cesarskih zlatov šteti,
Da mogel je popevko to
Vaš nemški pevec peti.
To pač ni gorka, čista kri,
Ki v vaših žilah teče:
Za zlat rumen še lé vzkipi,
Za zlat še le kaj reče!

To pesen boste večkrat zdaj
Po naših peli krajih;
Češ, ta s strahoto jih navdajj! —
A taka ne navdá jih! —
Po naših žilah gorka kri
Krepkó ima rodbino;
Žal! — ž njo, oh, ž njo pisali mi
Smo vašo zgodovino!

Kdo je dajál rosé glavé
Pod Lipskim, Belim Gradom?
Polabsko branil kdo poljé,
Ustavljal se napadom?
Kdo nemški Dunaj je otel,
Porazil vam Madjara?
Kdo Turku ljuto moč je vzel,
Ubrnil vas Tatara?

Za vašo vero in zemljó
Mi kri smo prelivali,
A vi bolest in kri vso tó
Za svojo ste prodali.
Slovane v boj podili ste
Za svojo domovino,
Slovansko kri svojili ste
Za nemško zgodovino.

Oh, tuje, tuje nam zemlje
S krvjo smo mi gnojili;
Domá, domá pa smo polje
S solzami si rosili.
In po rudečih brazdah tam
Moč vaša je zorela,
Doma, doma pa rosna nam
Le pesen je cvetela.

Oh Bela Gora, Kosovo!
To še pri nas odmeva
Tako bridkó, — tako mehkó!
Srđi nas in — ogreva.

tako pobalinsko-nesramno orožje, da ga niti njega pri-
staši ne mogo več prenašati in predsednik dr. Smolka
mu je moral odtegniti besedo. Naj navedemo tu, kaj
piše o tem nastopu Schönererja „Presse“: „Mi smo
popolnem v stanu, da se slagamo z glavnim poroče-
valcem grofom Clamom, kateri je v imenu desnice
in levice, v imenu vsega avstrijskega prebivalstva
zavrnil zaničevanja Schönererjeva. Schönerer dela
stranko za se, stranko škandala, in istinito je za
vsakega patrijota le vzviševalna zavest, da oni ele-
menti, kateri na zunaj gravitirajo, ravno v Schöne-
rerji najdejo zastopnika.“

V **ogrskej** poslanskej zbornici udaril je
poslanec Rohonczy na jako čudne strune, on je
trdil, da hoče na vsak način prouzročiti „nevihto,
ki bode očistila zrak“, ker „samo nevihta more
prinesti pomoč“. Rohonczy je namreč prepričan, da
se pri reguliranji Tise gode najgrše goljufije in to
leta in leta in da so razširjene od prve glave notri
do slednjega delavca. On se je ponudil, da bode
te svoje trditve dokazal.

Vnanje države.

Petrogradski „Herald“ piše na adresi
evropskega novinstva, katero je tolikanj se pečalo
s Skobeljevom in predbacivalo Rusiji po njega go-
voru vse mogoče namere, tako-le: „Skrbljeno je
zato, da si nikdar več ne bode dovolil visok dr-
žavnik tirati politiko na svojo roko. Zaupno če to
avtentično priobčanje biti povod inozemskemu no-
vinstvu, imenito v sosednji carevini, da ustavi ne-
prijateljske in razžaljeve napade na Rusijo, da pre-
neha Rusiji dalje predbacivati šivonistične namere.“

Kakor se poroča iz Salonikov, zapirajo se v
severnej **Macedoniji** veljavni bolgarski možje,
ker se dolžijo velike zarote. Kakor pa poroča do-
pisnik v „Presse“, se to zapiranje godile radi tega,
ker se vladi slinje cede po imenju teh mož, ker so
baje jako premožni. To poročilo dopisnikovo se pa
tudi popolnem potrjuje s tem, da se v resnici vsem
v zapor dejanim vzame vse premoženje.

V **srbskej** skupščini narastla je opozicija
na 57 glasov. Proti vladini u predlogu, naj jej
skupščina odobri naknadno svoto 25.888 frankov,
vzdignila se je burna opozicija. Opozicija je vladi
očitala, da razbacuje državne novce. „Narodna obrana“
piše v tej stvari o vladi Piročanjeve: „Vaši čini i
vaša strast oduzešo vam svu čast, te ste izgubili u
narodu i skupščini sav ugled svoj. Kad sam pred-
sjednik ministarstva govori u skupščini drkóu-
glasom, ogorčen in razdražen sveobčim nezadovolj-
stvom, te kad je rezultat glasovanja 57 glasova
proti, i osim toga vladina stranka gubi kotar za
kotarom: to jedino zaslepijenost vladine stranke ne
vidi, da se ministri drže na svojih stolicah samo
„poznatom milošću“, te je treba samo malo potresti,
da se sruše s njih. Da će se to brzo dogoditi, sve-
doči to, što je opozicija narasla na 57 glasova.“

Križa v ministerstvu vojne rešena je s tem,
da je general Tihomir Nikolić vzprejel ponujeno mu
listnico.

„Novoje Vremja“ javlja, da se govori, da bode
srbski poslanik v Petrogradu, polkovnik Horvatović,
pozvan nazaj v Srbijo, a na njegovo mesto da pride
Ristić. Taka prememba, če se obistini, bila bi v de-
našnjih razmerah jako pomenljiva.

Po naznanilih angleškega vojnega ministra je
zdaj angleških vojakov in policajev v **Irskej**
okolo 29.000 mož.

Dopisi.

Iz ptujskega okraja [Izv. dop.] (Raz-
nosti.) Nemci osnovali so si pretečeno leto znani
„schulverein“ dobro vedoč, da so učilnice tisti kraj,
iz katerih ima obroditi nemški sad. Ta zavod
obrnem je v prvi vrsti proti Čehom in v drugej
proti nam Slovincem, vendar Čehom nij toli ne-
varen, kajti česki narod je ne le na številu mnogo
močnejši nego naš, a on je tudi materijelno dobro
podkovan tako, da mu je mogoče mnogo šol
s svojim društvom: „Ustredna matica školska“
izdržavati. Vsacega slovenskega domoljuba sveta
narodna dolžnost je, da na agitatorje tega
društva pazi in jim delavnost prepreči.

Da ima navedeno društvo tudi novce, nij
čuda, vsaj je mnogo zavodov, kateri eminentne
svote za tak „blagi smoter“ darujejo. Graška hra-
nilnica darovala je temu društvu ogromno svoto v
znesku 1000 gld. To svoto zaznamenovati moramo
ogromno, kajti da za tak smoter 1000 gld. zavod,
kakor štajerska hranilnica, daruje, je tem bolj ne-
opravičeno, ker je „deutscher schulverein“ obrnen
proti nam Slovincem, od katerih pa si je navedena
hranilnica lepe svote nabrala. Slovenci pa naj si
to „junaško ravnanje“ te hranilnice dobro zapam-
tijo, kajti tako ravnanje je naravnost nam nož v
prs! Je li to „darovanje“ za politično društvo,
kakor je „schulverein“ dovoljeno?

Tudi v Ptui se šopiri to društvo, kojemu na
čelu je mož, o katerem se slednji čas v mestu
mного govori. Baje je mož „z mladino preveč znan“
in o tem je prě kazenska sodnija vednost dobila.
Ali bode toti možicelj še dolgo zvonec nosil pri
„liberalnej-hammer-ambos“ stranki? Kaj pa, ko bi
odklenkalo? Zagotavljamo pa, da se mi v našem
okraji vzlic silnej agitaciji navedenega društva nič
ne vstrašimo, kajti duhovščina našega okraja je
vedno pripravljena se za narodne svitenje boriti,
imamo pa tudi nekaj značajnih učiteljev in kar je
največ vredno, narodni okrajni šolski svet.

Zdi se nam potrebno tudi o našem okrajnem
zastopu, v kojem imajo „naši“ blizu uže dve leti
večino, spregovoriti.

Nadejali smo se, da bode ta zastop uradoval
nam Slovincem v našem jeziku, toda naše upanje
je šlo po vodi, naše nade se do denes nijso obis-
tinile.

V tem zavodu imajo uradnika, koji ne zna
prav nič slovenščine, kateri sploh za noben posel
vsled svoje starosti nij zmožen, — da o njega pre-
teklosti molčim. Ali se ne bode uže jedenkrat po-

trebno zdelo, tega „nemškega“ moža, — kateri
nasprotnej stranki služi in bi celo rad večkrat na-
šim možem ugovarjal, odstraniti. Mi smo primorani
to javno zahtevati in sicer jedino zaradi tega, ker
to naše stvari škoduje.

Domače stvari.

— (Občina Vransko) je izročila držav-
nemu zboru po dr. Vošnjaku prošnjo za slovenske
srednje šole, isto tako občina Žusem v šmarijskem
okraji, ki je ob jednom poslala prošnjo za napravo
deželne nadsodnije v Ljubljani.

— (Iz Brežic) se nam piše v dan 28. p.
m.: Brežkega sodnijskega okraja občine: Zdole
Mostec, Sela, Gaberje, Velikiobrež, Mi-
halovec, Kapele, Globoko, Pišce, Ar-
tiče, Zakot in Sromlje poslale so po svojem
zastopniku gospodu dr. Vošnjaku na zbornico po-
slancev prošnjo, da naj po ustavnej poti na to dela,
da se jednakopravnost slovenskega jezika tudi pred
sodnimi uradi uže vendar jedenkrat obistini in da
se v to svrhu za Slovence napravi nadsodnija v
Ljubljani.

— (Meteor.) Sinoči ob 7. uri 50 minut za-
žaril je na nebu od zapada proti vzhodu preko du-
najske ceste svetel meteor srednje velikosti. Měr mu
je bila proti Savi in po visočini sodeč bi trdili, da
je pal takraj Save na tla.

— (Odlikovanje.) Gospod Ivan Miklo-
šič, učitelj na vadbici v Mariboru, odlikovan je z
zlatim križcem za zasluge.

— (Imenovanje.) Gospod Fran Vodo-
pivec, profesor na c. kr. ženskem izobraževališči v
Gorici, imenovan je okrajnim šolskim nadzornikom za
ljudske šole s slovenskim učnim jezikom v šolskem
okraji Gradiškanskem in za ljudske šole v šol-
skih okrajih Tolminu in okolici goriškej. —
Za nadzornika za Sežanski okraj pa je imenovan
dosedanji učitelj na c. kr. ljudske šoli v Trstu neki
gosp. Thomas Quantschnigg. Po pisavi imena
sodeč smo nehotoma vzdihnili: Bog nam (mu) grehe
odпусти!

— (Čitalnica v Kranji) priredi v ne-
deljo, dne 5. t. m., v svojih prostorih ob 8. uri
zvečer zabaven večer. Igrali se bosta igri: „Kje je
meja?“ in „Krojač Fips“; na programu so še pev-
ske točke. Vstop je dovoljen le udom, ki plačajo
po 30 kr.

— (Prof. Fr. Celestina) v Ljubljani slo-
veni Močnikovo aritmetiko in algebro za nižje gimna-
zije in realke. „Matica Slovenska“ obljubila je to
potrebno šolsko knjigo založiti. — Prof. L. Lavtar
v Mariboru, ki je ravnokar zgotovil „Geometrijo“ za
učiteljsišča, poroča nam, da sestavlja Prirodoslovje
(fiziko) za nižjo gimnazijo, realko in učiteljsišče. —

In te ne plača ni cekin,
Ni tisočeri hvala
Ne plača pesni te spomin —
Le kri jo je plačala!

Ko vam napoči reve čas,
Bo sama se rodila
Popevka, ki bo vsako vas,
Deželo vso dramila.
Sedaj pa jasno se nebó
Nad rodom vašim spenja;
Po drugih stopate trdó,
Pri vas pa ni trpljenja.

Slobodno pojte jo glasno
To pesen vašo, — zlato;
Pri nas, pri vas, povsod vedó,
Da plačan je, kdor zná to.
Mi vrnemo vam svoj „Naprej!“
Poznat do zadnje kočé;
Potem pa še „Slovani, hej!“ —
V dnu srca vam bo vroče.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Málovrh.)

Prva knjiga.

XVI.

(Dalje.)

Gostje lotili so se zajtrka. Goluškin pojel je
neizmerno prešanega kavjarja in pridno pil ter ves

čas zdaj to zdaj ono ponujal: „gospoda, pokusite koza-
rec makona!“ in obrnivši se k Neždanovu, vprašal ga
je, od kod pride, kako dolgo se misli tu muditi in
kje ga je možno dobiti. Ko je čul, da je pri gospodu
Sipjaginu na stanu, je zatulil:

„Ah, tega gospoda poznam. To je velik glupec!“
To priliko upotrebil je ter začel vse vlasteline S.-ke
gubernije psovati. Trdil je, „da ne mislijo na blagor
naroda in občin, da, niti na svoj blagor ne!“ Čudno
pak bilo je to, da je mej psovanjem Goluškin svoje
oči boječé zdaj v tega zdaj v onega uprl, kot da se
boji izdaje. Neždanov nij umel, kakšen človek je ta
Goluškin — in s čim bi on „njihovej stvari“ služiti
mogel. Solomin sedel je po svojem običaji molčé,
Markelov gledal je pa tako nezadovoljen, da ga je
Neždanov vprašal, kaj mu je. Markelov odgovoril
je sicer, da mu nič nij, toda s takšnim glasom, s
kakeršnim navadno ljudje odgovarjajo, kateri hočejo
reči: meni je sicer nekaj, ali to tebe nič ne briga.
— Goluškin začel je zopet zdaj to zdaj ono psovati,
mladi svet pak hvaliti: „Kako pametni so zdaj mla-
diči, da, kako pa—met—ni!“ — Solomin vprašal
ga je: „Kdo je tisti zanesljivi in izvrstni mož, o
katerem je prej govoril, a kje ga je možno dobiti.“
— Goluškin se je glasno nasmijal in rekel: „Le
malo še strpite“; potem začel je govoriti o tvor-
nici in nje lastniku, starem „lopovu“; Solomin

odgovarjal je jako kratko. — Goluškin natočil je
zdajci šampanjca, Neždanovu na ušesa ščebetel:
Živela republika! in kupico do dna izpraznil. Než-
danov je vino samo malo pokusil, Solomin pak
rekel, da on predpoludnem nikdar vina ne pije. —
Markelov izpraznil je srdito svoj kozarec. Videlo se
mu je, da ga neiztrpljivost mori in raz obraza čitala
se mu je misel: Tu jemo in pijemo, a najvažnejšega
se nihče ne spomni! Najedenkrat potrkal je srdito
ob svoj kozarec in začel: Gospoda moja.

V tem hipu vstopil je nacifran možiček, z ru-
meno, vrču podobno glavo, oblečen v nanking suknjo,
urezano na trgovsk način in z dolgimi rokami, v
sobo. Ko je prikazen pozdravila celo društvo z
velikanskim poklonom, povedala je Goluškinu nekaj
na pol glasno.

„Koj, koj,“ odgovoril je ta brzo in dejal, obr-
nivši se k društvu: „Prosim vas, gospoda moja,
oprostenja. Moj komi, Vazilij, poročil mi je nekaj,
kar me sili vas za nekoliko časa zapustiti; nadejam
se pak, da mi bode te čast izkazali ter danes pri
meni obedovali. Ob treh, prosim; tedaj govorili bo-
demo svobodneje!“

Ni Solomin ni Neždanov nijsta znala, kaj bi
odgovorila, le Markelov rekel je nezadovoljno:

„Dakako da pridemo — saj nijsmo prišli zbijati
komedije.“ —

Profesorji ljubljanske gimnazije gg. Kermavner, Pletteršnik, Wiesthaler, Vodusek in Žakelj bodo v kratkem dovršili prestavo Rožkovega latinskega slovarja za „Historiae antiquae“ in Julija Caesarja. Ta vesela delavnost mej našimi slovenskimi profesorji mora vsakega domoljuba presrečno veseliti. S tem, da se preskrbimo z vsemi potrebnimi šolskimi knjigami vsaj za nižje razrede naših gimnazij in realk — in to bi nam morala zdaj pred vsem drugim biti prva briga! — izbili bodemo svojim neprijateljem iz rok najostrejša orožja zoper uvedbo slovenskega jezika v srednja učilišča. Zatorej: vivat sequens!

„Ljublj. Zvon“.

— (Slikar g. Jurij Šubic) v Parizu (Place Pigalle 11) slika zdaj v atelierji svetovno znanega ogrskega slikarja Munkacsyja.

— (Dra. Janeza Bleiweisa viteza Trsteniškega) sliko razstavljeno pri gosp. Kolmanu nij kupila gospa vdova, kakor smo uže včeraj omenili, ampak gosp. Franjo Souvan, trgovec v Ljubljani.

Razglas.

Odbor Matice Slovenske je sklenil, da je letos z nova pogajati se o tiskani družbenih knjig, in da delo dobode tista tiskarna, ki stavi najugodnejše pogoje.

Ponudbe — bodi si samo za 1882. leto, ali pa za več let zaporedoma — se morajo izročiti družstvenemu prvosedstvu v zapečatenih pismih z napisom: „Ponudba o tiskani Matičinih knjig“ vsaj **do 15. dne prihodnjega meseca marca.**

Na kasnejše ponudbe se odbor ne bode oziral.

Tiskarna se mora zavezati, da bode vse Matičine knjige z lepimi, novimi, neobrabljenimi črkami in prvo korekturo preskrbela sama. Knjig za družabnike se bode zdaj tiskalo po 1500 iztisov, število družih knjig se bode odločalo v posameznem slučaju. Zato je v ponudbah izračunati cene tiskane pole za 500 do 2000 iztisov (od 100 do 100 več) in sicer papir za se, stavljenje in tiskanje pa za se; isto tako gledé zavrtkov.

Od vsake vrste papirja mora ponudbi priložena biti jedna pola za vzgled.

Kdor želi pojasniti o kakej stvari, naj se oglasi v družbeni pisarni na Bregu št. 8. mej 10. in 12. uro dopoldne.

Pisma s ponudbami se bodo odpečatila dné 16. marca v pričo gospodarskega odseka Matičinega. V Ljubljani 27. februvarja 1882.

Za odbor Matice Slovenske:

Peter Grasselli,
prvosednikov namestnik.

„Najsrčnejša hvala,“ dejal je Goluškin in bolj po tihem pristavil: „Tisoč rubljev žrtvujem na vsak način . . . računajte ná-me.“

Potem spremil je goste do vrat in na pragu stojé jedenkrat vzdiknil.

„Ob treh vas pričakujem.“

„Dobro!“ odgovoril je Markelov.

„Gospoda,“ rekel je Solomin, ko so bili na ulici, „jaz si bodem voz najel in se v tovarno peljal, ker do obeda nobenega posla nijmamo. Kar se pak tega trgovca tiče, se mi vidi, da se nam je od njega malo nadejati, baš kot od kože — ni volne ni mleka!“

„No, vsaj nekoliko volne,“ zavrnil je Markelov; „vsaj denarje obeta. Ali se vam ga ne zdi treba?“

„Sami ne moremo vsega, a izbirčni ne smemo biti, kot kakšna nevesta.“

„Jaz nijsem izbirčen,“ odgovoril je Solomin mirno. „Jaz bi le rad vedel, kaj moja navzočnost koristiti more. No,“ dodal je malo kasneje in Neždanova pogledal, „naj bode, jaz tudi ostanem. Če nas dobodo . . . v dobrem društvu je smrt tudi lepa.“

Markelov vzdignil je glavo.

„Pojdimo mej tem v mestni vrt; vreme je ugodno — oglejmo si ljudi.“

„Pojdimo.“

Oni so odšli; Markelov in Solomin naprej, Neždanov za njima.

(Dalje prih.)

Občni zbor kranjskega ribiškega društva v Ljubljani

bil je 27. t. m. ob 7. uri zvečer v hotelu „Stadt Wien“. Otvoril je zborovanje društveni načelnik gospod R. Kastelic z ogovorom, za katerim je poročal tajnik gosp. Zenari o delovanju v prvem društvenem letu. Iz tega poročila se je izvidelo, kako se je društvo pričelo; da se je prosilo slavno c. kr. ministerstvo poljedelstva za subvencijo, da je deželni zbor kranjski podelil društvu 100 gld. Pričelo se je z umetno riborejo 5. januarja 1881, katerega dne se je v vodico, ki teče v vrtu graščine gospoda A. Klirzerja v Belipeči na Gorenjskem vložilo 2000 jajčik rudečih postrvij v valilnico, iz katere je 1500 mladih ribic izlezlo, katere so prenesli sredi maja l. l. v dolnje belopeško jezero. Društvo se je po sklepu izrednega občnega zbora dne 22. julija 1881 kot odsek dunajskemu ribiškemu društvu pridružilo. Odbor je imel v teku prvega leta 7 sej. Mestni magistrat bil je od društvenega odbora naprošen, da bi nastavljal na ribjem trgu stražo, katera bi čuvala, da ne pridejo na prodaj take ribe, za katere določuje postava, da se ne smejo loviti. To se je tudi zgodilo.

Družabnik, ki stanuje na Gorenjskem, pritožil se je pismeno pri odboru, da se nahajajo v Savi mrtve in omotene ribe; na podlagi te pritožbe naprosil je odbor dotično politično oblast za pomoč in zasledili se malopridneža, ki je ribe zastrupil, ter ga kaznovali.

Umetna riboreja se je pričela na Kranjskem v prvem društvenem letu:

1. V Belipeči na Gorenjskem pri gospodu Klirzerju, kjer se je razen uže omenjenih 1500 rudečih postrvij še 10.000 iker rudečih in družih postrvij v 4 valilnice vložilo.

2. V Rakovniku pri Ljubljani se je s prijazno pripomočjo gospoda odbornika Jos. Tomeka nastavila valilna hišica, v katero se je v tri valilnice po Costovem sistemu 4000 iker potočne postrvi vložilo.

3. V Zadobrovi pri Ljubljani je društvo pri malinu gosp. Perlesa nastavilo plavajočo potočno valilnico in jedno Kufferjevo valilno pušico iz kositarja ter v nje vložilo 5000 iker rudečih postrvij.

4. V Okroglem pri Kranji je g. Ivan Franke od dunajskega društva posojeno kalifornično valilnico in jedno Kufferjevo valilno pušico pri necem malinu nastavil in vanje 2000 jajčik potočnih postrvij vložil.

5. V Kamnigoricah na Gorenjskem je odbornik gospod Adolf Kapus pl. Pichelsteinski v dve Kufferjevi valilni pušici 4000 jajčik potočnih postrvij vložil.

6. V Kamniku je gospod Alojzij Prašnikar v koridoru svojega topličnega poslopja dve valilnici Costovega sistema nastavil, v katere je vložil 8000 jajčik potočnih postrvij.

7. V Bledu je gospod Ivan Malner 4 valilnice raznovrstne konstrukcije nastavil, v katerih je 8000 jajčik potočnih postrvij vložil.

8. V Idriji je c. kr. nadgozdar gosp. Josip Perndanner staro zapuščeno valilno hišico popravil in razširil ter v njo postavil dve valilnici Costovega sistema in vložil 9000 jajčik od postrvij iz Idrijsice in Karomeljsice.

9. V Haasbergu pri Planini je graščinski nadzornik g. Fran Reismüller v plavajočo potočno valilnico vložil 4000 jajčik jezerskih postrvij in 6000 jajčik rudečih postrvij.

10. Pri kolezijskem mlinu v Ljubljani je mlinar gosp. Matevž v od dunajskega društva posojeno valilnico (sistem Schagel) in v jedno plavajočo potočno valilnico 2000 iker potočnih in 5000 jajčik rudečih postrvij vložil.

V vseh navedenih valilnicah vloženi so okoli 81000 jajčik, s katerimi se bode ribje stanje kranjskih voda, ako se količjak dobro obnese izvalitev, jako pomnožilo.

Blagajnik g. V. Valenta poroča, da je imelo društvo v prvem društvenem letu dohodkov 588 gld. 20 kr., troškov pa 381 gld. 99 kr., ostanek znaša tedaj 206 gld. 21 kr.

Po daljšem razgovoru o računih in o proračunu za leto 1882, potrdi občni zbor račune in odobrava odborovo delovanje.

Za tem volil se je nov odbor, v katerega so bili izvoljeni gospodje: Rajko Kastelic, F. Regoršek, Adolf pl. Kapus, Josip Dornik, Peter Lassnik, Vojteh Valenta, Vil. Bregar, Josip Tomek, dr. Kapler, Karol Pavlin in Karol Karinger.

Za pregledovalca računov sta bila imenovana gospoda V. Gol in F. Škofic.

Po končani volitvi sklene predsednik zborovanje.

Izpred porotnega sodišča.

27. februvarja bil je pred porotniki v tajnej obravnavi 22 let star kmetski fant France Spilar iz Brinja pri Postojni, ki je 76 let staro ženico spolsko posilil, obsojen zaradi tega hudodelstva na pet let težke ječe, poostrene s postom in tamnico.

Zavoljo umora svojega otroka bila je sojena 22 febr. dopoldne 22 let stara jedina hči kmetskega posestnika Marija Vrhunec iz Čepulj pri Škofjeh Loki. Porodila je otroka na polji, potem ga skrila v šupi, zvečer ga vzela seboj v posteljo in tam mu toliko časa mašila prste v usta, da ga je zadušila. Potem ga je zagrebla v kleti. Zatožena vse natanko pove in ničesa ne taji. Obsojena je bila na tri leta težke ječe, poostrene s postom.

22. februvarja popoldne imel se je pred porotniki zagovarjati zaradi hudodelstva uboja 23 let stari Antonio Roseano, doma iz Reggia Moggio blizu Vidma na Laškem. Posel Roseanijev je bil nabirati cunje. Pri tem poslu je hodil križem svet in tako prišel tudi v Mošnje na Gorenjskem. Tam se je seznaul s Katarino Pristavčevo in kmalu sta drug drugega ljubila. A Pristavec imela je prej uže dolgo časa trajajočo ljubezen s kmetskim fantom Janezom Knafelnom. Le ta se je jezil in pretel, da laškemu cunjarju uže posveti. 29. novembra 1881 sta v bajti Pristavčevej sedela Katarina Pristavec in Roseano v stranskej, oče Pristavec pa je sedel v glavnej sobi.

Kar zaslišijo Knafelna klicati: „Laškega cunjarja ven!“, a nijso se mnogo zmenili za vpitje, kajti hišna vrata so bila zaprta. Čez delj časa pa nekdo potrka na hišna vrata. Oče Pristavec gre gledat, kdo je in pazno odpre nekoliko vrata, a takoj se zarine mej vrata Knafel z levo nogo in roko, v desnej roki pa je imel velik kol. Pristavec kliče na pomoč in precej priteče Roseano, ki je z nožem sunil Knafelna in mu presunil dve rebri in srce, da se je takoj mrtev zgrudil. Roseano je pri obravnavi obstal svoje dejanje. Ko je predsednik g. Ravnikar vprašal Katarino Pristavčevo, zakaj je zapustila Knafelna, le-ta odgovori: „Naveličala sem se ga!“ Roseano je bil obsojen na štiri leta težke ječe, po prestanej kazni se pa iztira iz Avstrije.

Razne vesti.

* (Važna novotarija na gimnazijah.) Kakor se bere po listih, uredilo se bode poučevanje po gimnazijah tako, da bode vse v filologično stroko spadajoče predmete učil jeden profesor, isto tako tudi one prirodoslovne stroke. Zgodovina se bode pridela zdaj temu zdaj onemu po njega zmožnosti. S to koncentracijo pouka se baje hoče najprej preprečiti prevečkratno menjavanje učiteljev in drugje, da profesorji bolj spoznajo svoje učence in laglje na nje dobrodejno vplivajo.

* (Kako se kaznjencem dobro godi) v avstrijskih zaporih, osvetljuje dogodbica, katero pripoveduje praška „Politik“. V Pragi se je namreč pri c. kr. okrajnej sodnji iz zapore izpustilo 12 kaznjencev, da so čedili prostorišča sodnije; nadzoroval jih je vratar. Pazno je čuval na nje, ves dan nij nobenega pogrešil in tudi na večer je bilo število polno, a vratar je opazil, da so kaznjenci pijani. To pa se je tako zgodilo. Hiša imela je dva izhoda, pri jednem stražil je vratar, kaznjenci pa so pri drugem hodili ven na trg in iz bližnje žganjarije donášali žganje in se tako do celega upijanili, da bi pa kateri pobegnil, mu niti na um nij prišlo, — ker se jim pač v zaporu predobro godi.

* (Proti kašlju.) Pri zdanjem nestanovitnem vremenu zgodi se večkrat, da pri nekaterih družinah, osobito pa na kmetih, hudo pokašlujejo

vsi udje družine, imenito pa otroci. Tako je tudi na Dunaji nadlegoval hud kašelj celo družino; prišel pa jih je obiskat s kmetov gozdar in jim pripočil dobro sredstvo proti kašlju, tako da je čez tri dni uže ponehal. Skuhal je namreč ovseno slamo in to tekočino so morali potem večkrat na dan piti — čez tri dni pa so bili zdravi. Naj se poskusi to ceno sredstvo.

* (Tržni promet v Parizu) je vedno velikansk. Po izkazih pariških listov se je prineslo l. 1880. samo na dva največja trga 11,272.158 klg. govejega, 12,664.303 klg. telečjega, 4,184.906 klg. koštrunovega in 3,121.987 klg. svinjskega mesa. Razen tega je prišlo še samo iz Amerike in Švice skoro 2 milijona klg. svežega mesa. Suhlega mesa se je prineslo nad 150 000 klg. Kilogram mesnine je stal povprečno 57 kr. našega denarja. — Surovega masla se je prodalo nad 11 in pol milijona klg. po 1 gld. 36 kr. našega denarja. Jaje se je prineslo na trg nad 290 mil., torej še za 30 mil. več, kot dve leti poprej v letu razstave; jajca so bila po 3-32 kr. Sira se je dovedlo skoro 15, sadja in sočivja vkljub slabši letini nad 16 mil. klg. — Za pariški trg se neprimerno dosti iz tujih dežela importira in sicer sadje in sočivje posebno iz Španije, Amerike in Italije, mesnina pa iz Nemčije. —

Poslano.

Gospodu dopisniku „Slovenskega Naroda“ iz sežanskega okraja dne 16. februarja v št. 38.

Gospod dopisnik! Kaj strastno bičate tri osebe v onem dopisu in hvalisate onega, o katerem imate temne pojme. — Za hvalisanje bode naj zadostno to, ker s hvalisanjem niste nič dosegli, kakor tudi ne s strastnim, brezumnim bičanjem. Da bodo pa čestiti čitatelji zvedeli, kako znate laži mej svet trositi, Vam nekoliko pojasnim napad, s katerim ste prav nemožato mojo osebo zadeli.

Podpisane grajate, da sam radovoljno sili nemški jezik slovenskim otrokom. To ste le Vi izumili! Evo dokaz: Pred štirimi leti prišli so k meni roditelji in me prosili, da bi njihove sinove nemščine poučeval, zato, ker mislijo sinove v višje šole poslati, drugi pa v učenje rokodelstva. Ker pa vsakemu občanu, mej katerimi živim, radovoljno po mogočosti ustrezem, nijsem prosilec tega „veselja“ odrekel. Tako sem pričel poučevati nemščino osmerico učencev brez kake prikrajšave slovenskemu učenju odločenih ur. Na oni način tudi dandenes poučujem nemščino iste učence, katerih starši me za to prosijo. Za Iškarijotove groše pa mi nij nikdar prišlo na misel poučevati nemščino in tudi prejel jih nijsem. Dalje mi svetujete, gospod dopisnik, naj vzamem sam v roko nemško slovnico ter naj se učim sklanjati in spregati nemška slovesa. (Zakaj bi ne rekel koleša?) V odgovor: Jaz nemščine kot Slovenec znam dovoljno, a kadar bodem šel jest nemški kruh, bodem uže, gospod „prefesar“, skrbel, da bodem zaslužil tudi mej Nemci „gentigend“.

Na druge dopisunove fraze molče odgovorim gospodu dopisniku in njegovemu „duhtarju“:

Ne segajte, gospod dopisnik, v področje tujih pravil, o katerih niste dobro poučeni; ne mahajte brez milosti po človeku, katerega ne poznate; ne oblatujte, ako se v Vas pretaka slovenska kri, mogoče še bolj vnetega Slovenca, nego ste Vi, ker na tak način ne bode nič pomagano naše tužnej materi Slavi. — Povem Vam, da, dokler se bode počevalo 8% dečkov brez dekle — nemščine, ne bode slovenščina v nevarnosti. Pametno grajate in hodite okolo pri poučevanju nemščine mešanega spola, — ker tam, tam preti nevarnost — in ko se bodeva srečala, bodem vzkliknil: Matere slovenske — nam Bog obvari in ohrani!

Da ste me napadli, se veselim, ker sem si v svesti, da oživlja me slovenski duh in v žilah pretaka se slovenska kri ter v zahvalo vzkliknem:

Vse za omiko v veri, cesarja in dom,
Življenje vse svoje trudil se bom!

Repentabor, dne 20. februarja 1882.

Anton Fakin,
narodni učitelj.

Tujci:

28. februarja.

Pri Slonu: Gregorio z Dunaja. — Springer iz Zagreba. — Morche iz Gradca. — Maurice iz Pariza. — Mervez iz Kranja.

Pri Malli: Baron Schönbberger iz Kočevja. — Hofbauer z Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Simič iz Celja.

Dunajska borza

dne 1. marcija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih . . .	74 gld.	30	kr.
Enotni državni dolg v srebru . . .	75	45	„
Zlata renta . . .	92	45	„
1860 državno posojilo . . .	127	25	„
Akcije narodne banke . . .	815	—	„
Kreditne akcije . . .	297	50	„
London . . .	120	35	„
Srebro . . .	—	—	„
Napol. . .	9	52	„
C. kr. cekini . . .	5	62	„
Državne marke . . .	58	75	„
4% državne srečke iz l. 1854 . . .	250 gld.	118	50
Državne srečke iz l. 1864 . . .	100	—	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta . . .	92	40	„
Ogrska zlata renta 6% . . .	117	90	„
„ „ 4% . . .	85	30	„
„ „ papirna renta 5% . . .	85	—	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig. . .	104	—	„
Dunava reg. srečke 5% . . .	100 gld.	114	50
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi . . .	119	25	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice . . .	98	25	„

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armich.

Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	„
Kreditne srečke . . .	100 gld.	173	50
Rudolfove srečke . . .	10	19	75
Akcije anglo-avstr. banke . . .	120	117	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . .	195	—	„

Poslano.

(54—6)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca boleti grkljana I proti mēhurnim kataru,
kas I slasticah za (PASTILLEN)
nalazi se kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Ceskoj).

Št. 593.

(135—1)

Oznanilo.

Pri okrajnem uradu v Gračanici izpraznjeno je mesto **diurnista** z dnevnim plačilom 1 gld. 20 kr. in izboljšanje pri primernej sposobnosti do 1 gld. 50 kr.

Prosilci morajo nemščine popolnem zmožni biti v pismu in govoru in znati jeden jugoslovansk jezik dovoljno za uradovanje, imeti morajo tudi lepo pisavo. Prošnje s pričali o dozdanjem službovanji jim je vložiti do **10. dne meseca marca 1882** pri podpisnem uradu.

Gračanica, dne 23. februarja 1882.

Grof m./p.

Organistova služba

pri farnej cerkvi v Vipavi je **razpisana**. Organist ima plače na leto 300 gld. in 100 gld. za stanovanje, dobi tudi še nekoliko pogrebne štolnine.

Prosilci naj svoje prošnje s pričevali vred do dne **12. marca t. l. cerkvenemu predstojništvu v Vipavi** predložijo.

(131—2)

Razglas.

Stavljenje dverazredne ljudske učilnice v Globokem, okraj Brežice na Štajerskem, se bode sposobnim in zmožnim mojstrom oddalo.

Mojstri, kateri imajo voljo celo stavljenje prevzeti, naj svoje ponudbe

do **15. marca t. l.**

dotičnemu predsedniku krajnega šolskega sveta, gospodu baronu Mosconu v Elizabetstrasse 16. Graz, dopošljejo, kjer tudi proračun in načrt na ogled leži.

(129—3)

Št. 750.

(125—3)

Oklic.

C. kr. okrajna sodnija v Trebnjem naznanja: Na prošnjo gospe Ane Marshall-ove se bode dne **8. sušca t. l.** vršila prostovoljna prodaja njenih 26 oral obsegajočih zemljišč in s temi vred jednonadstropna, zidana, z opeko krita hiša na veliki cesti v Trebnjem, blizu cerkve in c. kr. pošte, v katerej je uže mnogo let znana in dobro obiskana velika gostilna.

C. kr. okrajna sodnija v Trebnjem,

dne 22. februarja 1882.

Augenblicks-Drucker

D. R. P. No. 14120. — K. K. Öst. Privilegium No. 9161.
Der wegen seiner in jeder Hinsicht bewährten Vortrefflichkeit die festeren Preissmedaille nebst Diplom von der Kaiserlichen Ausstellung verliehen wurde, ist der einzige patentirte Copirapparat mittelst Buchdruckfarbe. Derselbe liefert auf trockenem Wege ohne Presse in fast unerschöpflicher Anzahl, gleichzeitige, tief schwarze (auch bunte) unvergängliche Abzüge, welche auch einzeln im ganzen Weltpolverein Porto-Vergünstigungen genießen. Der „Augenblicks-Drucker“ läßt alle bisherigen Copirapparate als: Gecto, Auto, Polygraphen etc. weit hinter sich, erreicht die autogr. Bese an Zeitungsdrückbarkeit, übertrifft solche aber an Schärfe der Abzüge und durch Einfachheit und Billigkeit. Prospekte, Zeugnisse und Originalabzüge etc. gratis und frei.
Reichenberg i. Böhmen. **Steuer & Dammann.**

(732—11)

Učenec,

star 13—16 let, zmožen slovenskega in nemškega jezika, sprejme se takoj v neko prodajalnico z mešanim blagom. Več pové administracija „Slovenskega Naroda“. (127—2)

Hiša z vrtom,

v Ljubljani na zdravem kraju ležeča, se iz proste roke proda. Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (107—3)

Rateški melj

(Kreda, Grundkreide.)

Nikjer drugod se ne dobi tako dobre krede, kakor pri nas v **Ratečah** (Gorenjsko). Vsakej stranki se lahko postreže z njo v kepicah in v prahu. Kdor želi naročiti kredo, naj se pismeno obrne na mene, hitro in dobro mu bodem postregel.

Ivan Juvan,

v Ratečah na Gorenjskem.

(133—2)

Dr. Sprangerjeve

kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet,

pomagajo takoj, če ima človek krč v želodci, migrēno, feber, ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v pr. ih, mastno zgago. Telo se hitro očisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajoč črve in kisline. Davci in tifusu vzamejo vso zlobo in vročino, če se zavživajo po 1/2 žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhenim ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar g. **J. Svoboda** v Ljubljani, a flacon 30 in 50 kr. av. velj. (247—72)

Umetne

(55—8)

zobe in zobovja

postavlja po najnovešem ameriskem sistemu v **zlatu, vulkanitu ali celulojdu** brez bolečin. **Plombira z zlatom** itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenost, kisel podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pljačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane **35 kr.**

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: **Echte Mariazeller Magentropfen** — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zaviti, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemanjajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—26)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.